

131.**Vládní vyhláška**

ze dne 25. června 1924,

již se uvádí ve známost rozsah vzájemnosti, zaručené předpisy německého civilního soudního řádu o exekuci na základě cizozemských titulů exekučních.

Civilní soudní řád, jenž té doby platí v Německé říši, má o exekuci na základě cizozemských rozsudků tyto předpisy:

„§ 722.

Na základě rozsudku cizozemského soudu může býti vedena exekuce jediné tehdy, je-li přípustnost její vyslovena rozsudkem o vykonatelnosti.

Pro žalobu, aby vydán byl takový rozsudek, příslušný jest úřední soud (Amtsgericht) nebo zemský soud*) (Landgericht), který jest obecným soudem dlužníkovým, a není-li ho, úřední soud nebo zemský soud, u něhož může býti podána žaloba proti dlužníkovi podle § 23.**)

§ 723.

Rozsudek o vykonatelnosti bude vydán, aniž se zkoumala zákonnitost rozhodnutí.

Rozsudek o vykonatelnosti budiž vydán teprve tehdy, když rozsudek cizozemského soudu nabyt podle práva platného pro tento soud právní moci. Nebude vydán, nelze-li rozsudek podle § 328 uznati.

§ 328.

Rozsudek cizozemského soudu nelze uznati:

1. jestliže soudy státu, jemuž náleží cizozemský soud, podle německých zákonů nejsou příslušny;

*) t. j. sborový soud první stolice.

**) § 23 německého civilního soudního řádu zní:

Pro žaloby z nároků soukromoprávních proti osobě, která nemá v Německé říši bydliště, příslušen jest soud, v jehož obvodu jest její jmění nebo předmět, na který se v žalobě činí nárok. Jde-li o pohledávku, pokládá se slouží za místo, kde jmění jest, bydliště dlužníkovy, a je-li pohledávka zajištěna věcí, též místo, kde tato věc jest.

Původní znění:

§ 23. Für Klagen wegen vermögensrechtlicher Ansprüche gegen eine Person, welche im Deutschen Reich keinen Wohnsitz hat, ist das Gericht zuständig, in dessen Bezirke sich Vermögen derselben oder der mit der Klage in Anspruch genommene Gegenstand befindet. Bei Forderungen gilt als der Ort, wo das Vermögen sich befindet, der Wohnsitz des Schuldners

2. jestliže žalovaný, který podlehl, je německý státní příslušník a nevstoupil do sporu, pokud obsílka nebo opatření, jímž byl spor zahájen, nebylo mu doručeno ani osobně ve státní procesního soudu, ani v cestě právní pomoci se strany německé;

3. jestliže rozsudek odchýlil se na újmu německé strany od předpisů čl. 13, odst. 1., 3., nebo čl. 17, 18, 22 uvozovacího zákona k občanskému zákoníku nebo od předpisu oné části čl. 27 téhož zákona, která se týká čl. 13, odst. 1., nebo jde-li o čl. 9, odst. 3., jestliže se odchýlil na újmu manželky cizince prohlášeného za mrtva od předpisu čl. 13, odst. 2.;

4. jestliže uznání rozsudku by se přičilo dobrým mravům nebo účelu některého německého zákona;

5. jestliže není zaručena vzájemnost.

Předpis pod č. 5. není na závadu uznání rozsudku, netýká-li se rozsudek nároku majetko-právního a nebyl-li podle německých zákonů tuzemský soud příslušným.“***)

und, wenn für die Forderung eine Sache zur Sicherheit haftet, auch der Ort, wo die Sache sich befindet.

***) Původní znění:

§ 722. Aus dem Urteil eines ausländischen Gerichts findet die Zwangsvollstreckung nur statt, wenn ihre Zulässigkeit durch ein Vollstreckungsurteil ausgesprochen ist.

Für die Klage auf Erlassung desselben ist das Amtsgericht oder Landgericht, bei welchem der Schuldner seinen allgemeinen Gerichtsstand hat, und in Ermangelung eines solchen das Amtsgericht oder Landgericht zuständig, bei welchem in Gemäßheit des § 23 gegen den Schuldner Klage erhoben werden kann.

§ 723. Das Vollstreckungsurteil ist erst zu erlassen, wenn das Urteil des ausländischen Gerichts nach dem für dieses Gericht geltenden Rechte die Rechtskraft erlangt hat. Es ist nicht zu erlassen, wenn die Anerkennung des Urteils nach § 328 ausgeschlossen ist.

Das Vollstreckungsurteil ist ohne Prüfung der Gesetzmäßigkeit der Entscheidung zu erlassen.

§ 328. Die Anerkennung des Urteils eines ausländischen Gerichts ist ausgeschlossen:

1. wenn die Gerichte des Staates, dem das ausländische Gericht angehört, nach den deutschen Gesetzen nicht zuständig sind;

2. wenn der unterlegene Beklagte ein Deutscher ist und sich auf den Prozeß nicht eingelassen hat, sofern die den Prozeß einleitende Ladung oder Verfügung ihm weder in dem Staate des Prozeßgerichts in Person noch durch Gewährung deutscher Rechts-hilfe zugestellt ist;

3. wenn in dem Urteile zum Nachteil einer deutschen Partei von den Vorschriften des Artikel 13, Abs. 1, 3 oder der Artikel 17, 18, 22 des Einführungsgesetzes zum Bürgerlichen Gesetzbuch oder von der Vorschrift des auf den Artikel 13, Abs. 1

Německá vláda prohlásila, že při použití těchto zákonných předpisů v Německé říši, pokud lze souditi z dosavadní praxe tamních soudů, může býti exekuce vedena na základě všech usnesení a rozhodnutí československých soudů, jimiž se vyřizuje spor mezi stranami po řádném soudním řízení, zaručujícím slyšení obou stran, při čemž nijak nezáleží na tom, zda usnesení nebo rozhodnutí byla vydána též ve formě rozsudku a zda též skutečně obě strany ve sporu projednávaly.

Pokud jde o výroky rozhodčích a rozhodčích soudů, prohlásila německá vláda, že sice nelze na ně použiti §§ 722, 723, za to však předpisů desáté knihy německého civilního soudního řádu. Podle judikatury říšského soudu lze pokládati za zásadu, že na základě cizozemského výroku rozhodčího může se u německých soudů žádati za rozsudek o vykonatelnosti, pokud výrok rozhodčí byl vydán podle uvedených předpisů německého civilního soudního řádu a pokud nelze jej považovati za bezúčinný podle cizozemského práva rozhodného pro právní poměr, o němž jde.

bezüglichen Teiles des Artikel 27 desselben Gesetzes oder im Falle des Artikel 9, Abs. 3 zum Nachteile der Ehefrau eines für tot erklärten Ausländers von der Vorschrift des Artikel 13, Abs. 2 abgewichen ist;

4. wenn die Anerkennung des Urteils gegen die guten Sitten oder gegen den Zweck eines deutschen Gesetzes verstoßen würde;

5. wenn die Gegenseitigkeit nicht verbürgt ist.

Die Vorschrift der Nr. 5 steht der Anerkennung des Urteils nicht entgegen, wenn das Urteil einen nicht vermögensrechtlichen Anspruch betrifft und nach den deutschen Gesetzen ein Gerichtsstand im Inlande nicht begründet war.

Pro exekuci v Německé říši přicházejí tudíž v úvahu exekuční tituly uvedené v § 1 exekučního řádu ze dne 27. května 1896, č. 79 ř. z., pod č. 1., 2., 3., a v zák. čl. LX:1881, § 1, ve znění zák. čl. LIV:1912, § 31, č. 1., a to rovněž pokud jde o rozhodnutí o útratách řízení, dále úřední výpisy z likvidačních protokolů v řízení konkursním, jimž jest přiznána vykonatelnost (§ 1, č. 7., exekučního řádu, čl. XVII: 1881, § 141), dále rozsudky soudů živnostenských (§ 1, č. 11., exekučního řádu), konečně za podmínek uvedených v desáté knize německého civilního soudního řádu, jmenovitě v §§ 1025, 1026, 1039, 1041, 1042, 1045 až 1048, též výroky rozhodčích a rozhodčích soudů, proti nimž není opravného prostředku k vyšší rozhodčí stolici [§ 1, č. 16., exekučního řádu, zák. čl. LX: 1881, § 1 e), zák. čl. LIV:1912, § 31, č. 7.].

V tomto rozsahu je též pokládati vzájemnost za zaručenu, jde-li podle § 79 exekučního řádu nebo podle zák. čl. LIV:1912, § 33, o exekuce na základě spisů a listin, které byly zřízeny v Německé říši. Při rozhodování o exekučních návrzích na základě rozhodnutí německých soudů neplatí ustanovení § 80, č. 2., exekučního řádu. Pro vadnost při doručení opatření, jímž byl spor zahájen, lze exekuci odepřítí jen za týchž podmínek, jež podle § 328, č. 2., německého civilního soudního řádu vylučují uznání československých rozsudků v Německé říši.

Švehla v. r.